

Dursun Artık İnmek İstiyorum

– Gözyaşı · 29 Mayıs 2013

DURSUN ARTIK İNMEK İSTİYORUM

Seninle aşkımız
eski bir posta treni gibiydi
daha uzaktan geldiği belli olan
temelsiz bir baraka ev gibi sallanan
ağır ağır ilerlemekten yorgun bir posta treni.

Ben hep arka perondaydım
sevmeyi bilen yoksul insanların içinde
bir türlü gideceği noktaya varamayan
aheste bir yolcu hayat içinde.

Uzaktan seyredirdim seni
sen hep vip yolcuydun
etrafında suni sevgiler kahkalar atarken
buradayım demenin ahengi vardı üstünde
oynadığın oyunda baş roldeydin
Kadınlar sana bakar gülerdi
Ben sana bakardım küserdim.

Sana uzak olmanın telaşını yaşırdım kuş yüreğimde.
arada başımı çevirir camdan dışarıya bakardım
bir an da olsa varlığını unutma umudu taşıyarak içimde
seyredirdim dünya hengamesini
kafamın içinde senli hayaller
başımı eğdim önüme
Sen eğlenmeye devam ederdin
Ben sana göstermeden ağlardım.

Ayaz vururdu bulunduğum perona

üşürdüm
kollarımı kendime sararak
sevgisizliğin o uzun pelerinine sarılırdım.

Derken birden bire yağmur başlardı
gece karanlıkta gözlerimden dökülen damlalara karışırdı
Cama vururdu usulca
sesi ninni gibi içime dolardı
buğulu bakışlarımı buğulu camların kenarlarında gezdirir
sensiz geleceğin nasıl olacağını ellerimle cama çizerdim
karman çorban yollar olurdu hep
içlerinde kaybolduğum
korkuyla sana bakardım
sen kendi havanda güneşlenirken
ben sessiz kayboluşlarımı yaşırdım.

En çok geceler kanardı içimde
damarlarımda dolaşırdı
varlığının hayat ışığı uzanırdı yanıbaşıma
görünmeyen bir el boğazımı sıkıp
bak orda
senden asırlarca uzakta diyene kadar

Hep yağmur vururdu camıma .
ben seni seyrederdim
Ay sana bakardı solardı
ben sana bakardım titrerdim.

Ancak zamanı gelince inebileceğimiz
bu eski püskü posta treninde sıkışıp kalmıştım
tıpkı varlığının gölgesine sıkışıp kaldığım gibi.

Gözyaşı